

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. ХАСКОВО, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-
ГЕОРГИЕВА

Членове: ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ
ДАНИЕЛА К. НИКОЛОВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ Г. ДЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-ГЕОРГИЕВА Въззивно
частно наказателно дело № 20235600600264 по описа за 2023 година

Производството е по чл.318 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на адвокат Н. Д., повереник на Д. Р. А., против
Определение № 72/22.02.2023 г., постановено по НЧХД № 1116/2022 г. на Районен съд-
Хасково, с което на основание чл.24 ал.5 т.5 от НПК наказателното производство, водено по
същото съдебно дело, е било прекратено.

В жалбата се твърди, че този съдебен акт е неправилен, защото изводът за
неоснователно отсъствие на тъжителя в насроченото за 22.02.2023 г. съдебно заседание не
съответствал на процесуалната конкретика, обхващаща подаване на частната тъжба,
поддържане на обвинението, конституирането на тъжителя като граждански ищец,
отправянето на доказателствени искания, чието удовлетворяване довело до провеждане на
доказателствена дейност в състоялото се на 18.01.2023 г. съдебно заседание. Последното
било отложено за 22.02.2023 г., на която дата заради друг служебен ангажимент
повереникът Д. не бил в състояние да се яви и за това обстоятелство първоинстанционният
съд бил уведомен своевременно – близо месец преди определената дата, а освен това на
20.02.2022 г. по делото постъпила молба и от защитника на подсъдимия, в която искането
разглеждането на делото да бъде отложено било подкрепено, се твърди още в жалбата. С
оглед на това, смята жалбоподателят, изводът за необосновано отсъствие на тъжителя от

планираното съдебно заседание бил в разрез с ясно заявената от страните воля за отлагане на делото, тъй като този извод почивал на формални основания и не отчитал невъзможността тъжителят да предполага необходимостта от присъствие в съдебното заседание, след като адвокатите и на двете страни вече били постигнали съгласие то да не бъде провеждано. Наред с това, здравословното състояние на тъжителя било влошено и заради това той нямал възможността да присъства в съдебната зала, а причината да не уведоми съда за тази обективна пречка била именно писмено изразената договореност заседанието да бъде отложено, се сочи още в жалбата. Тези доводи се допълват с твърдение за наличието на очевидно процесуално препятствие за провеждане на заседанието при отсъствието и на двамата ангажирани от страните адвокати, както и със съображения, обрисувачи негативните социални и житейски последици от „ненаказаните престъпления“ и необходимостта за преодоляване на подобни явления. В обобщение повереникът сочи, че процесуалното поведение на тъжителя не илюстрира тази дезинтересираност от съдебното производство, която да е повод за неговото прекратяване, с което в заключение се обосновава и искането за отмяна на атакувания съдебен акт.

Против жалбата не са постъпили писмени възражения.

В съдебното заседание пред въззивния съд защитникът оспорва основателността на жалбата, считайки за процесуално несъществена постъпилата от него молба, в която искането на повереника за отлагане на насроченото за 22.02.2023 г. съдебно заседание е било подкрепено. Базирайки се на презумпцията за невиновност, той счита за безпочвени аргументите, касаещи угрозата от ненаказване на подсъдимия, а на следващо място оценя неявяването на тъжителя в съдебното заседание като достатъчно основание за прекратяването на наказателното производство. Подсъдимият поддържа доводите на своя защитник.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и във връзка с изложените в жалбата доводи, намира за установено следното:

Наказателното производство е образувано по тѣжба на Д. Р. А. от гр.Х., подадена пред РС-Хасково на 25.11.2022 г. и съдържаща изложение на факти за извършено от М. С. М. престъпление по чл.130 ал.1 от НК. С Разпореждане от 05.12.2022 г., М. М. е предаден на съд по предложените в тѣжбата фактически и правни рамки. Разглеждането на делото е било насрочено за 18.01.2023 г., като в проведеното на тази дата съдебно заседание са присъствали тъжителят и неговият повереник /адвокат Д./, подсъдимият и защитникът адвокат В. Д.. Извършените в същото заседание процесуални действия са довели до конституирането на А. като граждански ищец след приемането за съвместно разглеждане на предявления от него граждански иск, а след това до предприемане на съдебното следствие, в рамките на което е бил изслушан подсъдимият и ангажирани от обвинението свидетели. Разглеждането на делото е било отложено за набавяне на допуснатите от съда доказателствени средства и насрочено за 22.02.2023 г. На 30.01.2023 г. в електронната поща

на Районен съд-Хасково е постъпила молба от адвокат Н. Д. /повереника на тъжителя/, с която той е отправил искане да бъде определена друга дата за разглеждането на делото, поради възникването на служебен ангажимент, непозволяващ явяването му на 22.02.2023 г. Върху физическия /хартен/ екземпляр на тази молба съдът е поставил резолюция, съгласно която искането за отлагане на заседанието ще бъде разгледано в насроченото вече открито такова. Последвала е втора молба от адвокат Д. – постъпила на 08.02.2023 г. отново в електронната поща на съда. В нея повереникът е потвърдил искането за определяне на друга дата и е приложил документи, удостоверяващи служебната му ангажираност по дело, също насрочено за 22.02.2023 г. По тази молба съдът не се е произнесъл, освен с разпореждане за прилагането ѝ към материА.те на делото. Произнасяне дори в този смисъл липсва пък по молбата от 20.02.2023 г., която адвокат Д., защитникът на подсъдимия, е представила и в която тя изрично е формулирала становище за основателност на отправеното от адвокат Д. искане. Насроченото за 22.02.2023 година открито съдебно заседание е било проведено, като в него се е явил единствено подсъдимият М. М.. Съдът е констатирал отсъствието на останА.те страни и на повереника, като намерил неявяването на тъжителя за неизвинително – отбелязал, че от него не е постъпвала молба, сочеща причините за неявяване. Подсъдимият не е взел отношение по провеждането на съдебното заседание и продължаването на процеса, а съдът служебно е установил нА.чието на предпоставките в нормата на чл.24 ал.5 т.5 от НПК, налагащи прекратяване на производството. Аргументирал се с безпричинното неявяване на тъжителя, а постъпилата от повереника молба и неговото извинително отсъствие е приел за несъотнесими към възникналата процесуална обстановка, в която неприсъствието на тъжителя в съдебното заседание е окачествено като „временно“ и запълващо предпоставките на горецитираната процесуална норма. От друга страна, неявяването на повереника е оценено като самостоятелно уредена в закона и различаваща се от разглежданата хипотеза. Предложеното от съда тълкуване на закона не е лишено от своето основание, но е изолирано от конкретиката на случая и в този смисъл доводите в жалбата за проявен формА.зъм са основателни, както са основателни и съображенията относно вложения в разпоредбата на чл.24 ал.5 т.5 от НПК законодателен замисъл и по-конкретно касаещият обсъжданата хипотеза – неявяване на тъжителя в съдебното заседание. Няма спор нито в правната доктрина, нито в съдебната практика, че образуваното по частна тъжба наказателно производство подлежи на прекратяване, когато поведението на обвинителя обективно сочи липса на воля или намерение за поддържане на частното обвинение. Външните прояви на нежеланието да се продължи процеса са изчерпателно изброени в закона /ненамиране на тъжителя на посочения в тъжбата адрес, безпричинно неявяване на делото, неизпращането на повереник/. Общото между всички тях е обективната изява на ясно демонстрирана пред съда дезинтересираност от наказателното производство заради отказ да се поддържа обвинението по причини, които тъжителят не е длъжен да излага, а съдът не е задължен да изследва. Очевидно е, че настоящият случай съвсем не е такъв. Нито процесуалното поведението на тъжителя, нито и още по-малко отправените от повереника му към съда искания и заявления /молби/ са обосноваВА. отказ от продължаване на процеса. Напротив, още в първото проведено по делото съдебно заседание тъжителят е

ангажирал доказателства, формулирал е исканията си, чието удовлетворяване е довело до отлагането на делото и насрочването му на 22.02.2023 г. Още на 30.01.2022 г. повереникът е заявил, че не е в състояние да организира присъствието си на тази дата, а по-късно е представил и документи, удостоверяващи служебния му ангажимент в териториално отдалечен от гр.Х. съд. Явно с това искане и защитникът е бил запознат и затова писмено го е подкрепил, авторството на което становище във въззивното производство не се отрича, макар да се интерпретира в различна на действителния му смисъл светлина, която обаче самото му отсъствието от съдебната зала на 22.02.2023 г. явно не подкрепя. Затова и поставеното от адвокат Д. в жалбата питане относно развоя на процеса в това съдебно заседание не е лишено от основание, доколкото неявяването и на двамата адвокати очевидно би било пречка за провеждането на планираните процесуални действия. И дори да се приеме, че този въпрос е изолиран от разглежданата проблематика, то няма как да не бъде отчетено, че нито едно процесуално изявление и най-вече такова, изхождащо от повереника, не е илюстрирало отказ от продължаване на наказателното производство и поддържане на частното обвинение. Вярно е, че към горепосочената дата на съда не са били известни причините за отсъствието на тъжителя, но разумното тълкуване на това отсъствие в контекста на отправените и от двамата адвокати искания, не води до друго заключение, различно от това, че неявяването на А. се дължи на обективно съществуващите и надлежно оповестени пречки за участие на упълномощения от него повереник. Затова дори при абстрахиране от приложените към жалбата документи, удостоверяващи влошеното здраве на тъжителя към 22.02.2023 г., очевидно не са съществували тези процесуални условия, при възникването на които нормата в чл.24 ал.5 т.5 от НПК изисква да бъде сложен на край процеса.

Всичко това аргументира заключението, че проявеният от съда подход е изцяло формален – той почива на превратно тълкуване на закона, на невярна оценка на процесуалната материя и на изолирана от нея аргументация. Затова процесуалните действия по делото следва да бъдат продължени след отмяната на неправилния акт за неговото прекратяване.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Определение № 72 от 22.02.2023 г., постановено по НЧХД № 1116/2022 г. по описа на Районен съд-Хасково, с което на основание чл.24 ал.5 т.5 от НПК е прекратено наказателното производство, образувано по тѣжба на Д. Р. А., ЕГН *****.

ВРЪЩА делото на Районен съд-Хасково за продължаване на процесуалните действия по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____